

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus (Estonija)
1. septembra 2017 – c.v. SNB-REACT u. a./Deepak Mehta**

(Zadeva C-521/17)

(2017/C 382/41)

Jezik postopka: estonščina

Predložitevno sodišče

Tallinna Ringkonnakohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: c.v. SNB-REACT u. a.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Deepak Mehta

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine ⁽¹⁾ razlagati tako, da morajo države članice organe za kolektivno upravljanje pravic intelektualne lastnine, ki uresničujejo pravice imetnikov znamk, priznati kot osebe, ki so pristojne za varstvo pravic imetnikov znamk v lastnem imenu vložiti pravna sredstva in za uveljavljanje pravic imetnikov znamk v lastnem imenu vložiti tožbo pri sodišču?
2. Ali je treba člene 12, 13 in 14 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽²⁾ razlagati tako, da je treba kot ponudnika storitev v smislu teh določb, za katerega se uporabljajo v njih določene izjeme v zvezi z odgovornostjo, šteti tudi ponudnika storitev, katerega storitev je le v tem, da registrira IP naslove in s tem omogoči, da se ti anonimno povežejo z domenami, ter da te IP naslove da v zakup?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399.

Tožba, vložena 25. septembra 2017 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-564/17)

(2017/C 382/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Cattabriga, G. von Rintelen, R. Troosters, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da najkasneje do 25. decembra 2013 ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici ⁽¹⁾ ali s tem da teh določb nikakor ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 16(1) navedene direktive;

- Kraljevini Belgiji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v znesku 70 828,80 EUR na dan od datuma razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov prenosa Direktive 2011/98/EU;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Države članice so morale na podlagi člena 16(1), prvi pododstavek, Direktive 2011/98/EU sprejeti nacionalne ukrepe, potrebne za prenos obveznosti te direktive najpozneje do 25. decembra 2013. Ker Belgija ni sporočila celotnega prenosa direktive, je Komisija vložila tožbo pri Sodišču.

Komisija v tožbi predlaga, naj se Kraljevini Belgiji naloži dnevna denarna kazen 70 828,80 EUR. Znesek dnevne denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže, trajanja, kršitve in odvračalnega učinka na podlagi plačilne sposobnosti države članice.

⁽¹⁾ UL L 343, str. 1.

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 28. septembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 19. julija 2017 v zadevi T-752/14, Combaro SA/Evropska komisija

(Zadeva C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: A. Caeiros in B.-R. Killmann, agenta)

Druga stranka v postopku: Combaro SA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 19. julija 2017 v zadevi T-752/14, Combaro SA/Evropska komisija,
2. tožbo družbe Combaro SA zavrne kot neutemeljeno,
3. družbi Combaro SA naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja:

1. Splošno sodišče je storilo napako pri pravni kvalifikaciji dejanskega stanja v zvezi z obstojem posebnega primera v smislu člena 239 Carinskega zakonika ⁽¹⁾.

Splošno sodišče je Komisiji pripisalo neizpolnitev obveznosti, s tem da ji je po eni strani pripisalo pooblastila, ki jih Komisija sploh nima, oziroma po drugi strani zahtevalo, da uporabi pooblastila, ki nič bolj ne prispevajo k razjasnitvi dejanskega stanja. Neizpolnitev obveznosti s strani Komisije pa ni podana, tako da ne gre za poseben primer v smislu člena 239 Carinskega zakonika.

2. Splošno sodišče je izkrivilo dokaze v zvezi z obstojem posebnega primera v smislu člena 239 Carinskega zakonika.